

ΑΔΕΙΕΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

Οι άδειες είναι μια κατάκτηση των κρατούμενων, ως αποτέλεσμα πολύχρονων αγώνων. Υπό αυτό το πρίσμα, δεν είναι ούτε προνόμιο ούτε κάποια ανθρωπιστική παραχώρηση από την πλευρά του κράτους.

Για κάθε κρατούμενο η άδεια αντιπροσωπεύει ανάσες «ελευθερίας».

Το κράτος όμως αποβλέπει στο να εκμεταλλευτεί αυτή τη συνθήκη. Αφενός, χρησιμοποιώντας την σαν βαλβίδα αποσυμπίεσης της οργής που συσσωρεύεται στις φυλακές και αφετέρου μετατρέποντας αυτήν την κατάκτηση σε εκβιασμό για πειθαρχημένες συμπεριφορές, κρατώντας συγχρόνως σε μια διαρκή ομηρία το σύνολο των κρατούμενων.

Σε ότι αφορά τους πολιτικούς κρατούμενους και το ζήτημα των αδειών, σαφέστατα είναι συνέχεια του ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης, το οποίο τίθεται σε ισχύ γι' αυτούς από την πρώτη μέρα της σύλληψής τους. Τρομονόμοι, ειδικές συνθήκες διεξαγωγής των δικών, ειδικές συνθήκες κράτησης κ.λ.π.

Ενδεικτική περίπτωση αποτελεί ο επαναστάτης Δημήτρης Κουφοντίνας που βρίσκεται στην φυλακή πάνω από 15 χρόνια, ο οποίος εδώ και χρόνια πληρεί τις απαραίτητες προϋποθέσεις. Στο πρόσωπό του όμως, έχουν φανεί ξεκάθαρα μια σειρά επιδιώξεων του κράτους, τόσο για πολιτικούς λόγους, που έχουν να κάνουν με τη δράση του στην οργάνωση 17N, τη στάση που κράτησε κατά τη σύλληψη του αλλά και σε όλη τη διάρκεια της φυλάκισής του έως σήμερα, ενώ το κράτος τη χρησιμοποιεί για να παραδειγματίσει το σύνολο των πολιτικών κρατούμενων, καθώς και τις νέες γενιές αγωνιστών που δρουν ή σκέφτονται να δράσουν έξω από τα όρια της αστικής νομιμότητας.

Οι προθέσεις αυτές, φάνηκαν στο σκεπτικό που συνόδευε την απόρριψη της προτελευταίας αίτησής του για άδεια, όπου ανάμεσα στα άλλα αναφέρεται ότι παραμένει αμετανόητος ως προς την επιλογή του ένοπλου αγώνα, γράφει πολιτικά κείμενα που αποδεικνύουν το αμετανόητο φρόνημά του κλπ. Το ίδιο συνέβη και πριν λίγες μέρες όπου για άλλη μια φορά το συμβούλιο της φυλακής, πιστό στις άνωθεν εντολές που λαμβάνει από το υπουργείο Δικαιοσύνης και την αντιτρομοκρατική, απέρριψε εκ νέου την αίτηση που είχε υποβάλει για τη χορήγηση άδειας που δικαιούται. Ενδεικτικό πως το κράτος και οι μηχανισμοί του αντιμετωπίζουν τον Δ. Κουφοντίνα, ήταν η συνεργασία των υπουργείων Δικαιοσύνης, Δημόσιας τάξης με την κοσμητεία της νομικής σχολής και τη διεύθυνση των φυλακών Κορυδαλλού, προκειμένου να απαγορευτεί η προγραμματισμένη εκδήλωση όπου ήταν να μιλήσει ο σύντροφος, κηρύσσοντας lock out στη σχολή και περικυκλώνοντάς την με δυνάμεις των ΜΑΤ. Αποδεικνύοντας περίτρανα τον φόβο τους ως προς την επικινδυνότητα του επαναστάτη Κουφοντίνα για την καθεστηκυία τάξη πραγμάτων, όχι μόνο όσο αφορά τη δράση που αυτός είχε αλλά και τον πολιτικό του λόγο σήμερα.

Αντίστοιχη αντιμετώπιση είχε και ο σύντροφος Κώστας Γουρνάς όταν εξεταζόταν η αίτησή του, όπου η εισαγγελέας των φυλακών Κορυδαλλού, στην αιτιολόγησης της για την αρνητική της ψήφο, ανέφερε χαρακτηριστικά « *μα εσείς είστε αμετανόητος*». Συγχρόνως, οι αρχές όπου τους δίνεται η δυνατότητα, παρακωλύουν ή απορρίπτουν τις αιτήσεις αδειών των πολιτικών κρατούμενων, κάνοντας νομικίστικους ακροβατισμούς ή επικαλούνται γραφειοκρατικές διαδικασίες. π.χ. ο σύντροφος Γ. Καραγιαννίδης, ενώ έχει συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο για τη χορήγηση άδειας, το συμβούλιο της φυλακής του Κορυδαλλού δηλώνει αναρμόδιο, καθώς είναι "χρεωμένος" στη φυλακή της Λάρισας. Οι σύντροφοι Φ. Χαρίσης και Γρ. Σαραφούδης, μετά την αίτηση για άδεια ενημερώθηκαν ότι βρέθηκε άλλη μια δικογραφία που τους αφορά, «ξεχασμένη» σε κάποιο συρτάρι γραφείου του εισαγγελέα Μακρόπουλου.

Κάθε φορά, ζητούμενο για το κράτος είναι η αντιμετώπιση κάθε μορφής αντίστασης, ο εκφοβισμός όσων έχουν επιλέξει να βρίσκονται σε συνεχή ρήξη με την εξουσία. **Ο εσωτερικός εχθρός καθώς και οι αιχμάλωτοι αυτού του πολέμου πρέπει να χτυπηθούν με όλα τα μέσα.** Οι πολιτικοί κρατούμενοι, είτε συμμετείχαν είτε κατηγορήθηκαν για συμμετοχή σε ένοπλες οργανώσεις ή απαλλοτριώσεις τραπεζών, αποτελούν μέρος του κοινού μας αγώνα, είναι αναπόσπαστο κομμάτι του επαναστατικού κινήματος. Για αυτό και η αντιμετώπιση τους από το κράτος είναι «ειδική».

Ποτέ δεν τρέφαμε αυταπάτες για τον ρόλο του κράτους και της εξουσίας, ανεξάρτητα από το πολιτικό προσωπικό (αριστεροί, σοσιαλδημοκράτες, φιλελεύθεροι, νεοφιλελεύθεροι κλπ) που αναλαμβάνει τη διαχείριση τους κάθε φορά. Έτσι και η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έχει αποδειχτεί πρωταθλήτρια στις «καινοτομίες» αλλάζοντας μόνο τη ρητορική του κράτους και όχι την ουσία του. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η μετατροπή της τρόικας σε «θεσμούς», «το σκίσιμο των μνημονίων» υπογράφοντας άλλο ένα που το ονομάζει «συμφωνία», χειρότερο όλων των προηγούμενων. Η συνέχεια του κράτους υπάρχει και εφαρμόζεται με πυγμή σε όλα τα επίπεδα, όπως και στην «αντιτρομοκρατική» πολιτική του.

Η Συνέλευση Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους, τους φυλακισμένους και διωκόμενους αγωνιστές είναι μια ανοικτή κινηματική διαδικασία. Έχει τη σαφή και ξεκάθαρη πολιτική θέση ότι η αλληλεγγύη στους φυλακισμένους συντρόφους - πολιτικούς κρατούμενους είναι μέρος του επαναστατικού κινήματος και έχει άρρηκτη σχέση με τον αγώνα για την ανατροπή και την επανάσταση. Οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι που είναι κρατούμενοι - αιχμάλωτοι του κράτους, είναι μέρος του δικού μας αγώνα και είναι κομμάτι από εμάς.

Στα πλαίσια αυτά πραγματοποιήσαμε παρέμβαση έξω από το σπίτι της Ντόρας Μπακογιάννη, ηγετικού στελέχους της Ν.Δ. σε ότι αφορά τις άδειες στους πολιτικούς κρατούμενους.

Στοχεύσαμε το συγκεκριμένο πρόσωπο για συγκεκριμένους πολιτικούς λόγους.

Η Ντόρα Μπακογιάννη "έχτισε" την πολιτική της καριέρα εκμεταλλευόμενη στο έπακρο την εκτέλεση του συζύγου της Παύλου Μπακογιάννη, βουλευτή της Ν.Δ., από την Ε.Ο. 17 Νοέμβρη το 1989, λόγω της εμπλοκής του στο σκάνδαλο Κοσκωτά.

Όμως δεν ήταν η μόνη που άντλησε πολιτική υπεραξία από αυτήν την εκτέλεση, αλλά το σύνολο σχεδόν της “αγίας οικογένειας” των Μητσοτάκηδων. Οι οποίοι, εδώ και κάποιες δεκαετίες εκμεταλλεύονται συστηματικά τα προνόμια που τους παρέχει η εξουσία (νομοθετική - εκτελεστική - δικαστική) αλλά και οι μηχανισμοί της (ΜΜΕ - εκκλησία), και διαδοχικά παραδίδουν μια ακόμη θέση εξουσίας σε νεότερα μέλη της οικογένειας τους από γενιά σε γενιά. Χρησιμοποιώντας έτσι διαφορετικές θέσεις από τις οποίες είναι δυνατή, είτε η έμμεση επιρροή, είτε η άμεση συμμετοχή τους σε κεντρικές πολιτικές αποφάσεις. Ενώ διαχρονικά παραμένουν εμπλεκόμενοι σε μια σειρά σκανδάλων (Siemens, Ερυθρός Σταυρός κ.α), βρίσκονται στην πρώτη γραμμή ενός βρώμικου πολέμου απέναντι στις επαναστατικές οργανώσεις, στα μέλη τους, στους πολιτικούς κρατούμενους, στα πιο μαχητικά κομμάτια του επαναστατικού κινήματος. Κύρια επιδίωξή τους είναι η προσπάθεια αποπολιτικοποίησης, απονοηματοδότησης, υπονόμησης και συκοφάντησης της όποιας δράσης αλλά και του πολιτικού λόγου όσων βρίσκονται σε διαρκή σύγκρουση με το κράτος και τους μηχανισμούς του. Σε όσους μάχονται ενάντια στο κεφάλαιο που αυτοί με περίσσεια δουλοπρέπεια υπηρετούν.

Η Ντόρα Μπακογιάννη βρισκόταν ουσιαστικά πίσω από την ίδρυση και δράση της ομάδας συγγενών θυμάτων της “τρομοκρατίας” ΩΣ ΕΔΩ, η οποία στόχο έχει να υποσκάψει τα κοινωνικά ερείσματα των Ε.Ο. Η Ντόρα Μπακογιάννη πρωτοστάτησε στον πόλεμο ενάντια στους μάρτυρες υπεράσπισης των μελών της 17N., η ίδια ήταν και παραμένει υπέρμαχος των φυλακών τύπου Γ’ ,καθώς και της αναστολής των όποιων “δικαιωμάτων” έχουν κατακτήσει οι πολιτικοί κρατούμενοι. Ενώ στην απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων τον Μάρτη - Απρίλη του 2015, ήταν υπέρμαχος της γραμμής “καμία διαπραγμάτευση με τους τρομοκράτες”. Ποτέ δεν έκρυψε την εμμονή της απέναντι στα μέλη της 17N και ειδικότερα στον Δημήτρη Κουφοντίνα, όταν ωρυόταν στα ΜΜΕ με αφορμή την έκδοση του βιβλίου του “Γεννήθηκα 17 Νοέμβρη”, όπως επίσης και για το θεατρικό έργο, βασισμένο στο βιβλίο του Σ. Ξηρού, που ήταν προγραμματισμένο να ανέβει στο εθνικό θέατρο, για άλλη μια φορά συστρατεύτηκε (με την πρεσβεία των ΗΠΑ) στον πόλεμο κατά “τρομοκρατίας και τρομοκρατών”. Αλήθεια πόσο περίσσιο θράσος χρειάζεται ώστε να μιλούν για “τρομοκρατία” οι πραγματικοί τρομοκράτες που καταδυναστεύουν τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων, που ευθύνονται για την σημερινή γενοκτονία, για τις αυτοκτονίες, τους άστεγους, τα παιδιά που λιμοκτονούν, για την εξαθλίωση εργαζομένων και συνταξιούχων.

Αυτή τη στιγμή, στις ελληνικές φυλακές κρατούνται δεκάδες πολιτικοί κρατούμενοι, οι οποίοι με την πολιτική τους δράση και τις θέσεις τους έδωσαν και δίνουν μάχες ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Οι πολιτικοί κρατούμενοι είναι αιχμάλωτοι αυτού του πολέμου και συνεχίζουν να είναι στην πρώτη γραμμή αυτού του αγώνα

**ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ**

*Συνέλευση Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους,
τους φυλακισμένους και διωκόμενους αγωνιστές*